

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI
ARAŞTIRMA VE EĞİTİM
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS TÜRKİYE ULUSAL ENVANTERİ

ENVANTER BİLGİLERİ:

Unsurun Adı: Geleneksel Mey Zanaatkarlığı ve İcrası

Unsurun Bilinen Diğer Adları: Balaban, Duduk

Unsurun Envanter Numarası : 01.0113

Unsurun Envantere Kayıt Tarihi : 12.03.2020

Unsurun Somut Olmayan Kültürel Miras Alanları:

- Sözlü gelenekler ve anlatımlar
- Gösteri sanatları
- Toplumsal uygulamalar, ritüeller ve şöenler
- Doğa ve evrenle ilgili uygulamalar
- El sanatları geleneği.

Unsurun Envantere Kayıtlı Olduğu İller: Kars

UNSORA İLİŞKİN BİLGİLER

Unsurun Kısa Tanımı:

Mey (Balaban) Türkiye’de yüzyıllardır çalınan bir müzik aletidir. Mey; gövde, kamış ve kısıkaç olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Gövde kısmında üst tarafda yedi, arka tarafında da 1 delik vardır. Gövdenin ağız kısmında geniş ve çift taraflı kamış bulunmaktadır. Kamışın üst kısmında akord yapmaya yarayan kısıkaç bulunmaktadır. Geleneksel anlamda mey çalgısının “ana”, “orta” ve “cura” olmak üzere 3 farklı çeşidi bulunmaktadır. Günümüzde bu geleneksel çeşitlerin dışında farklı mey çeşitleri bulmak mümkündür.

Mey, genellikle solo olarak icra edilmektedir. Grup olarak çalındığı durumlarda meyın yanında bir vurmali çalgı veya uzun sesleri üfleyen ikinci bir mey eşlik eder. Genelde kapalı mekanlarda çalınan meyın ses sahası bir oktavla sınırlıdır. Bu sebeple de Türk Halk Müziği repertuarındaki bütün eserlerin icrasında kullanılamamaktadır. Mey icrasında dudakların, nefesin ve parmakların hakimiyeti çok önemlidir. Ses perdeleri, dudak basıncı ve parmakların gövdedeki delikleri açıp kapamasının değişik kombinasyonları sonucunda oluşmaktadır. Melodiler, nefes çevirme tekniğiyle süreklilik arz eden bir şekilde çıkarılmalıdır. Bu sebeple de mey çalmakta ustalaşmak isteyen bir kişi uzun yıllar boyunca kendisini geliştirmelidir.

Mey enstrümanının üretiminde farklı iklim koşullarında yetişen ağaçlar kullanılmaktadır. Bu sebeple de mey üreten zanaatkarların iyi derecede bitki, ağaç ve iklim bilgisinin olması gereklidir. Mey üreten zanaatkarlar, meyın gövde kısmını üretirken genelde erik ve kayısı ağacını tercih etseler de gövde üretiminde akasya, ceviz, dut ve gül ağaçlarının kullanıldığı da

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI
ARAŞTIRMA VE EĞİTİM
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

görülmektedir. Meye karakteristik sesi veren kamış ise su kamışından üretilmektedir. Kısaçaların üretiminde de çeşitli ağaçlar, kamışlar ve sepet çubukları kullanılır.

Mey enstrümanının toplumsal uygulamalar, toplumsal bellek ve kültürel kimlikle ilgili sosyal ve kültürel yanları bulunmaktadır. Aşıklık geleneğinde de çalgı olarak kullanılan mey, geleneksel sohbet toplantılarında, aşıklık buluşmalarında, nişan ve evlilik gibi törenlerde ve çeşitli bayram etkinliklerinde icra edilmektedir. Mey aynı zamanda Türk Halk Müziği oyunları repertuarının da bir parçasıdır. Mey enstrümanının toplumsal uygulamalar, toplumsal bellek ve kültürel kimlikle ilgili sosyal ve kültürel yanları bulunmaktadır.

Mey icrası ve zanaatkarlığıyla ilgili bilgi, tecrübe, deneyim ve teknikler genellikle bu unsurun taşıyıcısı ve uygulayıcısı olan aile bireyleri arasında sözlü, gözleme dayalı ve uygulama ile gelecek kuşaklara aktarılmaktadır. Bu aktarımın dışında mey yapım zanaatkarları, geleneği atölyelerinde usta-çırak ilişkisi içinde gelecek kuşaklara aktarırlar. Mey icrası ve yapımı özgün ve yaygın eğitim yoluyla da gelecek kuşaklara aktarılmaktadır. Üniversitelerin konservatuar bölümleri, güzel sanatlar liseleri ve öğrenci müzik toplulukları mey icrası ve zanaatkarlığı ile ilgili çeşitli kurslar, çalıştaylar ve atölye çalışmaları düzenlemektedir.

Unsurun Coğrafi Dağılımı:

Unsur genellikle Türkiye'nin Kars, Erzurum, Bayburt, Erzincan ve Artvin gibi doğu illerinde yaşatılmaktadır. Ancak kitle iletişim araçlarının artması, müzik eğitimi veren enstitülerin çoğalması, geleneksel Türk müziği ile ilgili konservatuar bölümlerinin kurulması, profesyonel müzik gruplarında ve bireysel müzisyenlerde mey icrasının yaygınlaşması sonucunda unsur Türkiye'nin her yerine yayılmıştır. Bu yayılma sonucunda unsur İstanbul, Ankara, Manisa ve Hatay gibi şehirlerde de yoğun olarak yaşatılmaktadır.

Unsurla İlgili Grup ve Topluluklar:

“Mey Çalgıcıları” olarak bilinen mey icracıları, “Mey Zanaatkarları” olarak bilinen mey yapımçıları ve meyın 3 parçadan oluşmasından dolayı her bir parçanın üretimini yapan “Gövde Yapım Zanaatkarları”, “Kamış Yapımı Zanaatkarları” ve “Kısaç Yapımı Zanaatkarları” adlı geleneksel zanaatkarlık mesleği ile uğraşanlar unsurla ilgili grup ve topluluklardır.

Unsurla İlgili Koruma Önlemleri

Unsurun taşıyıcıları, uygulayıcıları, ilgili grup ve toplulukların katılımıyla “Mey Ulusal Koruma Eylem Planı” oluşturulacaktır.

Eylem Planı dışında unsurla ilgili önerilen koruma tedbirleri

- İlgili grup, topluluk ve kişilerin katılımıyla Kültür ve Turizm Bakanlığı ve TRT işbirliğiyle bir belgesel film çekimi yapılması.
- Halk Kültürü Bilgi ve Belge Merkezi arşivinde bulunan mey eşliğinde söylenen derlemelerin online müzik platformlarında, CD, plak v.s gibi ortamlarda yayımlanması.

**REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF CULTURE
AND TOURISM
GENERAL DIRECTORATE OF
RESEARCH AND TRAINING**

- An anthology book will be published including mey playing methods, all the compilations lyrics, notes, knowledge and skills of mey crafting.
- Workshops on mey craftsmanship will be organised in all parts of the country gathering with old masters and young masters/apprentices.
- Elective courses will be opened for traditional music conservatory students in universities.
- In primary and high schools, gatherings will be organised by Ministry of Education in cooperation with Ministry of Culture and Tourism. Children and youth will meet mey performers and craftspeople in various activities.

List of Publications Related to the Element :

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "Mey Gövde ve Kamış Yapımı", Folklor Edebiyat, Cilt: VIII, Sayı: XXXII, ss. 205-213.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "Mey", The Grove Dictionary of Musical Instruments, Vol: 1, A-Cyndustries, Ed. Laurence Libin, Oxford University Press, 2014, s. 456.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "The Rise of a Folk Instrument in Turkish Popular Music", Made in Turkey Studies in Popular Music, ed. Ali C. Gedik, Taylor and Francis, 2018, ss. 193-206.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, SKOOD, Gabriel, "Innovative Neglect: Contextual Divergence and the Development of Mey in Turkey", The Galpin Society Journal, LXIV, ss. 201-208.

ÇAKMAK, Gürkan, Nefesli Halk Çalgılarımızdan "Mey" in Enstrümantasyonu, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, 2006.

DOĞAN, Can, "Farklı Kültürlerde Mey Çalgısı ve İcracıları", İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 2009, 8 (2), ss. 1239-1260.

GÜLER, Adem, Mey Açışında Kullanılabilecek Ezgi Motifleri Örnekleri, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ, 2015.

ŞAHİN, Hasan Hüseyin, "Mey Enstrümanının Yapısal ve Teknik Özelliklerine İlişkin Uzman Görüşleri", Online Journal of Music Sciences, 2018, 3 (2), ss. 63-80.

Confirmed by

Döndü AKÇAY ODABAŞI

The Branch Manager of National Inventories of Intangible Cultural Heritage

**REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF CULTURE
AND TOURISM
GENERAL DIRECTORATE OF
RESEARCH AND TRAINING**

THE FORM OF ICH NATIONAL INVENTORY OF TURKEY

INVENTORY INFORMATION:

Name of the Element: Traditional Craftsmanship and Performing of Mey

Other Names of the Element: Balaban, Duduk

Inventory Number of the Element : 01.0113

Date of the Registration : 12.03.2020

ICH Domains of the Element :

- Performing arts
- Social practices, rituals and festive events
- Knowledge and practices concerning nature and the universe
- Traditional craftsmanship

Provinces Submitted Inventory Form for the Element: Kars

INFORMATION ABOUT THE ELEMENT:

Brief Description about Element:

Mey is a woodwind instrument, which has been performed for centuries in Turkey. Mey consists of three parts namely body, reed and clip. Body has 7 holes on frontside and one hole on backside. There is wide and flattered double reed on the mouth side of body. On reed there is a clip used for chording. There are three different traditional sizes of mey called "ana" (the largest), orta (middle) and cura (the smallest). Apart from the traditional sizes, various mey forms can be found in different tunes today.

Mey is usually performed solo. When performing with a group, percussion or another mey accompany. It is preferred for indoor performing. The sound range of mey is limited to one octave; therefore, it is not possible to perform all modes of Turkish Folk Music with mey. It is very important to dominate lips, breath and fingers properly during mey performing. The pitch is varied through a combination of lip pressure and the uncovering of the finger holes. Tunes should be played continuously which requires circular breathing. Therefore a person who wants to be a master in mey performing has to develop his/herself in a long period of time.

The raw material used for mey production is various tree types, which are grown under certain climatic conditions. Mey craftspeople should have an advanced knowledge of nature related to

plants, trees and climate. There are different types of tree used in production of Mey. In Turkey, craftspeople who produce mey, mostly prefer plum and apricot trees for making body part,

**REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF CULTURE
AND TOURISM
GENERAL DIRECTORATE OF
RESEARCH AND TRAINING**

however locust, walnut, mulberry and rose trees are also used. Reed, which gives the characteristic sound of mey, is made of cattail. Clip is made of various trees, reeds and wooden rods. The element has various social and cultural aspects connected with social practices, social memory and cultural identity. Mey is also take part in minstrelsy tradition as an instrument. It is performed in indoor place activities like traditional sohbet meetings, minstrel gatherings, engagement, wedding ceremonies and festive events.

The knowledge, skills and techniques of craftsmanship and performance of the element are transmitted in an informal way within family members of craftspeople and mey performers through word of mouth, observation and participation. Traditional knowledge, skills and techniques, which are evolved through centuries also transmitted through master-apprentice relationship to the younger generations in mey ateliers. The element is transmitted by formal and non-formal way of education. In universities and high schools; traditional music conservatories, institutions and student music communities give lectures, courses and organise workshops

Geographical Location of the Element:

The element is mostly performed in eastern part of Turkey in the cities such as Kars, Erzurum, Bayburt, Erzincan, Artvin. However it was spreaded all parts of Turkey, in the cities such as İstanbul, Ankara, Manisa and Hatay, with the development of mass media, the increase in the number of institutions offering musical education, the growth of traditional music conservatories and professional groups or individual performers.

Related Group and Communities:

Mey performers are known as "Mey Çalgıcıları" (Mey Players), Manufacturers of mey known as "Mey Zanaatkarları" (Mey Craftspeople) and also by means of mey is consist of 3 parts which are ensured mastership seperately in "Gövde Yapımı Zanaatkarları" (Body Making Craftsmanspeople), "Kamış Yapımı Zanaatkarları" (Reed Making Craftsmanspeople) and "Kıskaç Yapımı Zanaatkarları" (Clip Making Craftsmanspeople) are related groups and communities of the element.

Safeguarding Plan for the Element:

A national action plan will be prepared with the participation of bearers, practitioners, groups and communities.

Safeguarding Measures Proposed

- Ministry of Culture and Tourism in cooperation with Turkish Radio and Television Corporation (TRT) and related groups, communities and individuals will shoot documentary film.
- Compiled oral expressions performed with mey, which are in the archive of Folk Culture Documentation and Information Center will be published in audio format in online music platforms, CD, LP etc.

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI
ARAŞTIRMA VE EĞİTİM
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

- Mey metodları, derlemeler, notalar ve mey üretimi ile ilgili yazıların bulunduğu bir antoloji kitabının yayımlanması.
- Eski ustalar ile yeni ustaları buluşturan, Türkiye'nin her tarafından ilgili birey, grup ve toplulukların katılımıyla "Mey Zanaatkarlığı Çalıştayı" düzenlenmesi.
- Üniversitelerin Geleneksel Türk Müziği konservatuarlarında mey icrası ile ilgili seçmeli derslerin açılması.
- Milli Eğitim Bakanlığı ve Kültür ve Turizm Bakanlığı işbirliğiyle öğrencilerle mey icracıları ve zanaatkarları buluşmaları organize edilecektir.

Unsur ile İlgili Yayınlar Listesi

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "Mey Gövde ve Kamış Yapımı", Folklor Edebiyat, Cilt: VIII, Sayı: XXXII, ss. 205-213.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "Mey", The Grove Dictionary of Musical Instruments, Vol: 1, A-Cyndustries, Ed. Laurence Libin, Oxford University Press, 2014, s. 456.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, "The Rise of a Folk Instrument in Turkish Popular Music", Made in Turkey Studies in Popular Music, ed. Ali C. Gedik, Taylor and Francis, 2018, ss. 193-206.

ATA KARAHASANOĞLU, Songül, SKOOD, Gabriel, "Innovative Neglect: Contextual Divergence and the Development of Mey in Turkey", The Galpin Society Journal, LXIV, ss. 201-208.

ÇAKMAK, Gürkan, Nefesli Halk Çalgılarımızdan "Mey" in Enstrümantasyonu, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, 2006.

DOĞAN, Can, "Farklı Kültürlerde Mey Çalgısı ve İcracıları", İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, 2009, 8 (2), ss. 1239-1260.

GÜLER, Adem, Mey Açısında Kullanılabilecek Ezgi Motifleri Örnekleri, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ, 2015.

ŞAHİN, Hasan Hüseyin, "Mey Enstrümanının Yapısal ve Teknik Özelliklerine İlişkin Uzman Görüşleri", Online Journal of Music Sciences, 2018, 3 (2), ss. 63-80.

Onaylayan

Döndü AKÇAY ODABAŞI

Somut Olmayan Kültürel Miras Ulusal Envanterler Şubesi Müdürü

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
ARAŞTIRMA VE EĞİTİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS ULUSAL ENVANTER FİŞİ

Unsurun Adı	Geleneksel Mey Zanaatkarlığı ve İcrası	Envanter Numarası	Onay Tarihi
Diğer Adları	Balaban, Duduk	01.0113	12.03.2020
<p>Mey (Balaban) Türkiye’de yüzyıllardır çalınan bir müzik aletidir. Mey; gövde, kamaş ve kışkaç olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Gövde kısmında üst tarafta yedi, arka tarafında da 1 delik vardır. Gövdenin ağız kısmında geniş ve çift taraflı kamaş bulunmaktadır. Kamaşın üst kısmında akord yapmaya yarayan kışkaç bulunmaktadır. Geleneksel anlamda mey çalgısının “ana”, “orta” ve “cura” olmak üzere 3 farklı çeşidi bulunmaktadır. Günümüzde bu geleneksel çeşitlerin dışında farklı mey çeşitleri bulmak mümkündür.</p> <p>Genellikle solo olarak icra edilmektedir. Grup olarak çalındığı durumlarda mey yanında bir vurmali çalgı veya uzun sesleri üfleyen ikinci bir mey eşlik eder. Genelde kapalı mekanlarda çalınan mey’in ses sahası sınırlıdır. Bu sebeple de Türk Halk Müziği repertuarındaki bütün eserlerin icrasında kullanılmamaktadır. Mey icrasında dudakların, nefesin ve parmakların hakimiyeti çok önemlidir. Ses perdeleri, dudak basıncı ve parmakların gövdedeki delikleri açıp kapamasının değişik kombinasyonları sonucunda oluşmaktadır. Melodiler, nefes çevirme tekniğiyle süreklilik arz eden bir şekilde çıkarılmaktadır. Bu sebeple de mey çalmakta ustalaşmak isteyen bir kişi uzun yıllar boyunca kendisini geliştirmelidir.</p> <p>Mey enstrümanının üretiminde farklı iklim koşullarında yetişen ağaçlar kullanılmaktadır. Bu sebeple de mey üreten zanaatkarların iyi derecede bitki, ağaç ve iklim bilgisinin olması gereklidir. Mey üreten zanaatkarlar, mey’in gövde kısmını üretirken genelde erik ve kayısı ağacını tercih etseler de gövde üretiminde akasya, ceviz, dut ve gül ağaçlarının kullanıldığı da görülmektedir. Meye karakteristik sesi veren kamaş ise su kamaşından üretilmektedir. Kışkaçların üretiminde de çeşitli ağaçlar, kamaşlar ve sepet çubukları kullanılır.</p> <p>Mey enstrümanının toplumsal uygulamalar, toplumsal bellek ve kültürel kimlikle ilgili sosyal ve kültürel yanları bulunmaktadır. Aşıklık geleneğinde de çalgı olarak kullanılan mey, geleneksel sohbet toplantılarında, aşıklık buluşmalarında, nişan ve evlilik gibi törenlerde ve çeşitli bayram etkinliklerinde icra edilmektedir. Aynı zamanda Türk Halk Müziği oyunları repertuarının da bir parçasıdır. Mey enstrümanının toplumsal uygulamalar, toplumsal bellek ve kültürel kimlikle ilgili sosyal ve kültürel yanları bulunmaktadır. Aşıklık geleneğinde de çalgı olarak kullanılan mey, geleneksel sohbet toplantılarında, aşıklık buluşmalarında, nişan ve evlilik gibi törenlerde ve çeşitli bayram etkinliklerinde icra edilmektedir. Aynı zamanda Türk Halk Müziği oyunları repertuarının da bir parçasıdır.</p> <p>Mey icrası ve zanaatkarlığıyla ilgili bilgi, tecrübe, deneyim ve teknikler genellikle bu unsurun taşıyıcısı ve uygulayıcısı olan aile bireyleri arasında sözlü, gözleme dayalı ve uygulama ile gelecek kuşaklara aktarılmaktadır. Bu aktarımın dışında mey yapımı zanaatkarları, geleneği atölyelerinde ustalık ilişkisi içinde gelecek kuşaklara aktarırlar. Mey icrası ve yapımı örgün ve yaygın eğitim yoluyla da gelecek kuşaklara aktarılmaktadır. Üniversitelerin konservatuar bölümleri, güzel sanatlar liseleri ve öğrenci müzik toplulukları mey icrası ve zanaatkarlığı ile ilgili çeşitli kurslar, çalışmalar ve atölye uygulamaları düzenlemektedir.</p>			
SOKÜM Alanları	Somut olmayan kültürel mirasın aktarılmasında taşıyıcı işlevi gören Gösteri sanatları, Toplumsal uygulamalar, ritüeller ve şöenler, doğa ve evrenle ilgili uygulamalar, El sanatları geleneği.		
Coğrafi Dağılım (Unsur için envanter formu gönderen iller)	Kars		
İlgili Topluluk, Grup ve Bireyler (Unsurla ilgili bilgisi ve koruma faaliyeti bulunanlar)	Mey Çalıcıları, Mey yapımı zanaatkarları ve öğreticiler		

Onaylayan
Dr. Sorkan Emir ERGEMEN
SOKÜM Daire Başkanı

Hazırlayan
Döndü AKÇAY ODABAŞI
Ulusal Envanterler Şube Müdürü

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM
GENERAL DIRECTORATE AND RESEARCH AND TRAINING

THE REGISTRATION FORM OF ICH NATIONAL INVENTORY OF TURKEY

Name of the Element	Traditional Craftsmanship and Performing of Mey	Inventory Number	Date of Registration
Other name(s) of the Element	Balaban, Duduk	01.0113	12.03.2020
<p>Mey is a woodwind instrument, which has been performed for centuries in Turkey. Mey consists of three parts namely body, reed and clip. Body has 7 holes on frontside and one hole on backside. There is wide and flattered double reed on the mouth side of body. On reed there is a clip used for chording. There are three different traditional sizes of mey called "ana" (the largest), orta (middle) and cura (the smallest). Apart from the traditional sizes, various mey forms can be found in different tunes today.</p> <p>Mey is usually performed solo. When performing with a group, percussion or another mey accompany. It is preferred for indoor performing. The sound range of mey is limited to one octave; therefore, it is not possible to perform all modes of Turkish Folk Music with mey. It is very important to dominate lips, breath and fingers properly during mey performing. The pitch is varied through a combination of lip pressure and the uncovering of the finger holes. Tunes should be played continuously which requires circular breathing. Therefore a person who wants to be a master in mey performing has to develop his/herself in a long period of time.</p> <p>The raw material used for mey production is various tree types, which are grown under certain climatic conditions. Mey craftspeople should have an advanced knowledge of nature related to plants, trees and climate. There are different types of tree used in production of Mey. In Turkey, craftspeople who produce mey, mostly prefer plum and apricot trees for making body part, however locust, walnut, mulberry and rose trees are also used. Reed, which gives the characteristic sound of mey, is made of cattail. Clip is made of various trees, reeds and wooden rods. The element has various social and cultural aspects connected with social practices, social memory and cultural identity. Mey is also take part in minstrelsy tradition as an instrument. It is performed in indoor place activities like traditional sohbet meetings, minstrel gatherings, engagement, wedding ceremonies and festive events.</p> <p>The knowledge, skills and techniques of craftsmanship and performance of the element are transmitted in an informal way within family members of craftspeople and mey performers through word of mouth, observation and participation. Traditional knowledge, skills and techniques, which are evolved through centuries also transmitted through master-apprentice relationship to the younger generations in mey ateliers. The element is transmitted by formal and non-formal way of education. In universities and high schools; traditional music conservatories, institutions and student music communities give lectures, courses and organise workshops</p>			
ICH DOMAIN(S)	Performing arts, social practices, rituals and festive events, knowledge and practices concerning nature and the universe, traditional craftsmanship		
Geographical Distributions (Cities submitted inventory form for the element)	Kars		
Related communities, groups and individuals (Those providing evidence for safeguarding the element)	Mey performers, craftspeople and trainers		

Confirming Authority
Dr. Serkan Emir ERKMEK
Head of Department of ICH

Prepared by
Döndü AKÇAY ODABAŞI
Branch Manager of National Inventories